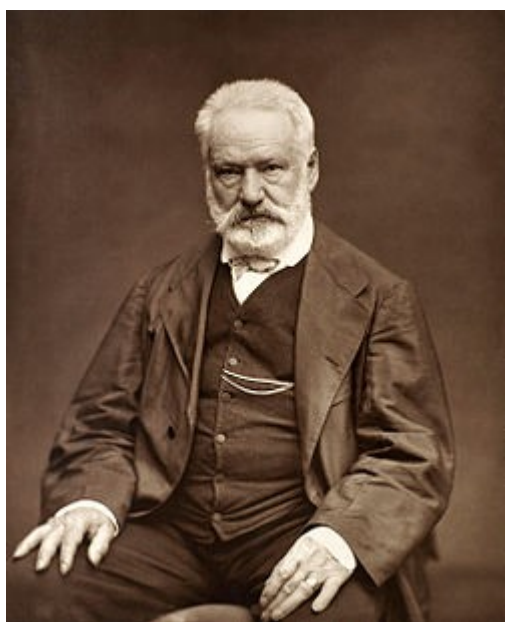

Βίκτωρ Ουγκώ

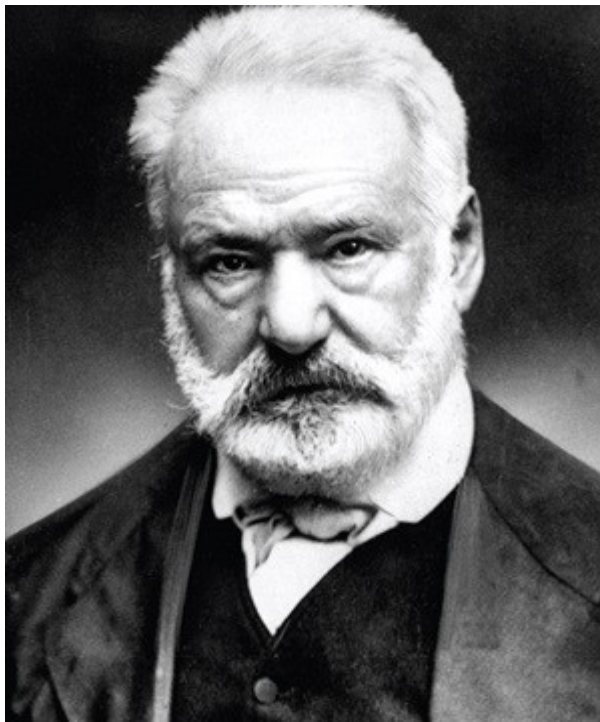
Ο Βίκτωρ Ουγκώ ήταν Γάλλος μυθιστοριογράφος, ποιητής και δραματουργός. Από τα πρώτα χρόνια της εφηβείας του αντιλήφθηκε το λογοτεχνικό του ταλέντο και ξεκίνησε τις μεταφράσεις έργων από τα λατινικά καθώς και δικές του πρωτότυπες ποιητικές εργασίες. Η αξία του αναγνωρίστηκε σύντομα μέσα στο γαλλικό ακαδημαϊκό κύκλο αλλά και στο ευρύτερο αναγνωστικό κοινό. Ταυτόχρονα ασχολήθηκε με την πολιτική μεταλασσόμενος βαθμιαία από φιλομοναρχικό συντηρητικό σε ριζοσπάστη δημοκρατικό. Την τελευταία περίοδο της ζωής του γνώρισε τη λατρεία του γαλλικού έθνους, ταυτιζόμενος με την ίδια τη Γαλλία, όπως ο ίδιος έλεγε στο ποίημά του *Lettre à une femme*.

Είχε εξοριστεί σχεδόν 10 χρόνια για τις πολιτικές του απόψεις. Την εποχή εκείνη, παρήγαγε τρεις συλλογές ποίησης, καθώς και πολυάριθμα βιβλία σχετικά με τις κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες, όπως το *Les Travailleurs de la Mer* και το *L'Homme Qui Rit*.

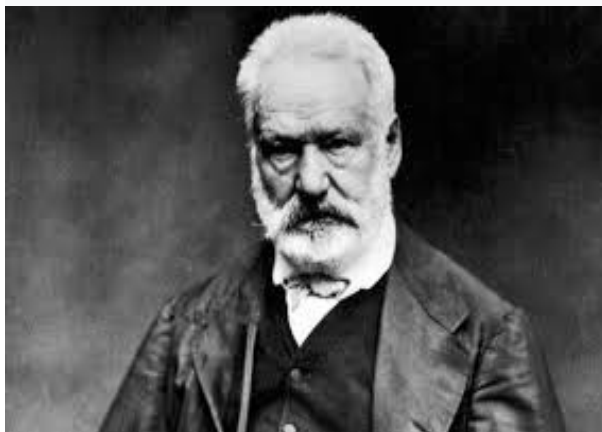
Οι πρώτες του ποιητικές αναφορές σχετικά με τον αγώνα των Ελλήνων εμφανίζονται το 1826 με τη δημοσίευση στο γαλλικό Τύπο του ποιήματος Τα Κεφάλια του Σαραγιού, εμπνευσμένου από την Έξοδο του Μεσολογγίου. Το 1827 συνθέτει τα ποιήματα Ναβαρίνο και Ενθουσιασμός και την επόμενη χρονιά τα Κανάρης, Λαζάρα, καθώς και το περίφημο Ελληνόπουλο. Όλα τα παραπάνω ποιήματα περιελήφθησαν στη συλλογή Τα Ανατολίτικα.

Κατά τη δεκαετία του 1850 πραγματοποιούνται αρκετές μεταφράσεις θεατρικών έργων του στην ελληνική αρχής γενομένης με το Angelo, tyran de Padoue, και μέσω αυτών καθίσταται γνωστός στο ελληνικό κοινό κυρίως ως δραματικός συγγραφέας.

Victor Hugo

Victor Hugo était un romancier, poète et dramaturge français. Dès les premières années de son adolescence, il a réalisé son talent littéraire et a commencé à traduire des œuvres du latin ainsi que ses propres œuvres poétiques originales. Sa valeur est rapidement reconnue dans le milieu académique français mais aussi auprès du grand public de lecture. En même temps, il s'est engagé dans la politique, passant progressivement d'un conservateur pro-monarchiste à un démocrate radical. Dans la dernière période de sa vie, il se familiarise avec le culte de la nation française, s'identifiant à la France elle-même, comme il le dit lui-même dans son poème Lettre à une femme.

Il avait été exilé pendant près de 10 ans pour ses opinions politiques. A cette époque, il produit trois recueils de poésie, ainsi que de nombreux ouvrages sur les inégalités sociales et économiques, comme *Les Travailleurs de la Mer* et *L'Homme Qui Rit*.

Ses premières références poétiques à la lutte des Grecs apparaissent en 1826 avec la publication dans la presse française du poème *Les Têtes de Saragio*, inspiré de l'Exode de Messolonghi. En 1827, il composa les poèmes *Navarino* et *Enthusiasm* et l'année suivante *Kanaris*, *Lazara*, ainsi que le célèbre *Ellinopoulos*. Tous les poèmes ci-dessus ont été inclus dans la collection *L'Oriental*.

Au cours des années 1850, plusieurs traductions de ses pièces ont été faites au grec à commencer par *Angelo*, tyran de Padoue, et grâce à elles, il est devenu connu du public grec principalement en tant que dramaturge.

